

1 AUGUSTUS 1928

No. 15

33e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Doet aan de geheele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan
tegen de listige omleidingen des duivels.

Efeziërs 6: 11.

WAT IS UW ERFDEEL?

Door JOHN P. LILLYWHITE.

„Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben”.

Aldus sprak Jehova van den berg Sinai en Hij liet dat bevel volgen door de waarschuwing dat in geval van ongehoorzaamheid Hij „de misdaden der vaderen zou bezoeken aan de kinderen aan het derde en aan het vierde lid dergenen die Hem haatten”. Voor vele menschen beteekent deze laatste mededeeling een goddelijke bedreiging met het weloverwogen doel, den menschen schrik aan te jagen en hen aldus te nopen God uit vrees te dienen, eerder dan uit liefde voor Hem en Zijn geboden. Maar na het onderwerp dieper onderzocht te hebben en alle mogelijkheden van den toestand overwogen te hebben, zal men zien dat dit in het geheel geen bedreiging is, maar een volkomen natuurlijk gevolg of resultaat van overtreding eener goddelijke wet.

God is de opperste Heerscher in het heelal. Alles is door Hem overeenkomstig wetten gemaakt. De wetten werken in de geestelijke, zoowel als in de natuurlijke wereld en nooit is er iets geschapen, noch heeft er ooit iets bestaan, tenzij het overeenkomstig de wetten functioneerde. „Datgene wat door een wet gemaakt is, wordt eveneens door een wet bestuurd”. Werkt het juist andersom, dan wordt het tegenovergestelde verkregen. Als gehoorzaamheid redding verzekert, dan ontwikkelt ongehoorzaamheid verwoesting. Want zooals is gezegd geworden „een wet houdt goed zoowel in de hoogste als in de laagste sferen van een bestaan”. Alle zaadjes brengen hun soort voort en „de mensch leest geen druiven van doornen, noch vijgen van distelen”. Alle zegeningen worden op

grond van gehoorzaamheid toegekend, precies zooals alle vervloeking het resultaat van ongehoorzaamheid is. Door deze wetten toe te passen, zal het voor den rechtvaardigen mensch geheel en al duidelijk zijn, indien het redelijk verstand een beetje wordt gebruikt, dat de Heere geen fout maakte, noch minder een bedreiging, toen Hij de bovenaangehaalde waarheid uitsprak. Haar vervulling is beslist overeenkomstig de wetten.

God is rechtvaardig en Zijn paden zijn „genade en waarheid”. Gerechtigheid is een wezenlijke eigenschap der Godheid. Zij is in het heerschen en besturen evenzoo noodzakelijk als de liefde en de genade. Zij eischt dat de mensch bij de goddelijke wet zal berusten, zonder dewelke alles in verwarring zou zijn, volkomen beroofd van orde en methode. Want een van de eerste wetten des hemels is orde. De gerechtigheid zou de wetten besturen en als de wetten overtreden of gebroken worden, dan vraagt de gerechtigheid om een boete. Het is door de wetten dat straffen worden opgelegd. Maar wij bevinden het als een werkelijke waarheid, dat in al hetgeen God doet en in al hetgeen Hij beveelt, Hij goedheid en liefde openbaart, gerechtigheid en billijkheid handhaaft en genade en lankmoedigheid beoefent.

Niettegenstaande Zijn erbarming en genade is Hij niettemin rechtvaardig en waar. Daarom moet in de gedachte van elke bedachtzame, onderzoekende en eerlijke ziel een volle verzekering geworteld zijn, dat Hij belooning en straf zal toedienen, zooals Hij eertijds bepaald heeft.

De uitspraak van den Heere tegenover de zonde van afgodendienst is rechtvaardig en juist. Afgoderij is de meest bittere zonde. Daaruit vloeit toch voort een menigte van de meest gruwelijke overtredingen. Daardoor wordt de mensch vervreemd van God en aldus afgesneden van de werkelijke bron van het geestelijke leven, hetwelk de wezenlijke band vormt van 's menschen eenheid met het heeal.

Boosheden van elke soort en beschrijving omringen het levenspad en varen in het zog van dengene, die zich op zoo'n wijze afgesneden heeft van de macht van zijn geestelijk bestaan en in de duisternis is afgedwaald. De zonde van afgoderij bepaalt zich niet slechts tot het buigen voor een gesneden beeld, maar zij omvat alle zonden en booze neigingen, die op de lijst der menschelijke overtredingen voorkomen.

De zonde van de vaders is: het zich afkeeren van den levenden God en andere goden na te jagen. Afgoderij zooals ik zeide, omvat niet alleen de gesneden steenen of houten beelden of andere stofelijke voorwerpen, maar het omvat die andere beelden, welke gesneden worden in de „Werkplaats van den duivel”, waarvoor de mensch geleerd heeft te buigen en waaraan hij verslaafd is geworden. Zij zijn beelden van haat, jaloezie, zelfzucht, laster, sterken drank, tabak, losbandigheid, overspel, liegen, stelen, moorden en al

de andere zonden, die onder misdaad vallen. Zij, die aan deze zonden schuldig zijn, zullen daarvan oogsten in hun nageslacht, als ze dat hebben. Er is gezegd geworden: „Maar de boete voor het begaan van deze zonden moet in het openbaar op hen komen, die ze begaan; niet op ongeboren geslachten. Wat zouden we van een menselijke wet zeggen, die den kleinzoon ophing, omdat zijns vaders vader het recht ontliep?” Hoe dan ook, dit is de boete voor het zich van God afkeeren — om gestraft te worden met kinderen, die gelijke neigingen bezitten. We mogen nog niet in staat zijn om duidelijk op te merken, op welke manier het eeuwig geluk aan de zaligheid van ons nageslacht is verbonden, maar wij hebben uit het Woord van God vernomen, dat onze zaligheid en verhooging niet zonder hen, noch de hunne zonder ons voltooid kunnen worden. God zegt van die menschen, die „de drekgoden in hun hart opzetten, en den aanstoot hunner ongerechtigheid recht voor hun aangezicht stellen”: „Ik zal Mijn aangezicht tegen dien man zetten en zal hem stellen tot een teeken en tot spreekwoorden en zal hem uitroeien uit het midden Mijns volks”. Gestraft te worden met goddelooze kinderen is wel de ernstigste en meest duurzame straf, die men zich kan indenken. Zulke kinderen zouden werkelijk „een teeken en een spreekwoord” zijn tot eeuwige schande en het eeuwig nadeel van zoo'n ouder. Want als die kinderen zich evenals de ouders niet willen bekeeren, zullen zij om die reden voor het geslacht des hemels verloren zijn. „Wat gij zaait, zult gij maaien”, valt niet te betwisten.

Zooals het met de belooning is, zoo is het ook met de straf. De Meester zeide: „Aan hunne vruchten zult gij ze kennen. Leest men ook een druif van doornen of vijgen van distelen? Alzoo iedere goede boom brengt voort goede vruchten, en een kwade boom brengt voort kwade vruchten. Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen. Iedere boom die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen”. Aldus is de wet. Zegeningen, het eeuwige leven en vooruitgang voor gehoorzaamheid aan de wet; de dood en eeuwige schande voor ongehoorzaamheid. „De vrucht des rechtvaardigen is een boom des levens”, en „alzoo is de gerechtigheid ten leven, gelijk die het kwaad najaagt naar zijnen dood jaagt”.

Beschouwt nu het uitzicht van de kinderen, die geboren zullen worden. Moet het kind de ongerechtigheid van zijn vader dragen. Neen! Gods wet is in elk opzicht billijk en rechtvaardige loonen zullen allen toegedeeld worden. Het bezoeken van de misdaad der vaders aan de kinderen is nooit een uitzondering op den regel geweest en het zal zoo nooit zijn. De misdaad der vaders zal hun een eeuwige schande en blijvend verlies zijn, als zij zich openbaart in de eigenschappen van hun zaad.

Misschien wordt er gevraagd: „Zou de goddelijke gerechtigheid

aan den ouderzorg van afgodendienaars geesten toevertrouwen, die geleerd hebben den Heere hunnen God lief te hebben, of zelfs geesten, die neutraal zijn aangaande deze vooraanstaande houding van de ziel, met de zekerheid dat dergelijke zielen gedurende hun sterfelijk leven zich tot hun eigen verderf zouden veranderen? Zeer zeker niet! De gerechtigheid zal geesten uitzoeken, die zich niet verdienstelijk hebben gemaakt betere ouders te krijgen, geesten, die allergevaarlijkst op de grenslijn staan van hen, die tegen God hebben gevochten en uit den Hemel zijn geworpen.

Het is een grondstelling van het Mormoonsche geloof, dat er een voorbestaan is en dat elk kind, dat op de aarde komt, voordat het hier kwam in een geestelijken vorm bestond; dat er verschillende soorten intelligenties zijn, gehoorzamen zoowel als ongehoorzamen. Soort zoekt soort en zooals is gezegd, de wet der gerechtigheid voert een ieder naar zijn verdiende plaats; niet door voorbeschikking, maar vanwege de gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid, die hij aan goddelijke wetten heeft geschonken. Aldus zal het voor die goddelooze en afgodische geesten, die bij afgodische ouders geboren worden, geen straf zijn — enkel en alleen recht. Maar het is een straf voor de ouders, die, nadat zij God hebben leeren kennen en verbonden met Hem gemaakt hebben, zich afkeeren en afgoden aanbidden — de houten en steenen beelden in vervlogen tijden, en thans de rijkdommen, sociale betrekkingen of wat in dezen modernen tijd ook de plaats van den oudwereldschen afgodendienst heeft ingenomen.

Maar omdat de gerechtigheid zulke geesten naar goddelooze ouders voert, laat de liefde Gods hen niet in den steek. De Heere is nog genadig. Hij beraamt voortdurend plannen, neemt alle middelen te baat, die zouden kunnen bijdragen hen te redden en tot Hem te leiden. Zelfs door ziekte, droefheid, tegenspoed, geluk, voorspoed of de ondervindingen van het noodlot — alles dat hen in contact kan brengen met de beteekenis en het doel der wet — door de onderwijzingen der wet zal getracht worden bij hen geloof in den Wetgever op te wekken. Dit is ongetwijfeld de beteekenis en de toepassing van die andere woorden: „En doe barmhartigheid aan duizenden dergenen die mij liefhebben en Mijne geboden onderhouden”. Wij mogen uit de onmiddellijke verwezenlijking, die uit de tekst getrokken moet worden, afleiden dat de ouders tot zich die geesten zullen trekken, voor wie zij zich verdienstelijk hebben gemaakt; dat soort, waarvoor hun persoonlijke zieleeigenschappen den weg hebben bereid. De goddeloozen zullen hun goddeloosheid in hun nageslacht vereeuwigen, de deugdzamen, de godvruchtigen, de liefdevollen zullen gelijke zielen tot zich trekken enz.

„Aan hun vruchten zult gij ze kennen”.

Het leven begint niet bij de geboorte, het voert terug tot in het voorgeslacht; noch bepaalt het zich binnen de grenzen van zijn eigen sfeer, het is een gedeelte van al de toestanden die het om-

ringen. Bij beschouwing van het tegenwoordig geslacht, weet haast iedereen dat de jongelui op heden van alle kanten door invloeden worden omringd, die grootelijks bijdragen tot het verzwakken van de lichamelijke kracht, het verwoesten van het moreele karakter en het vernietigen van de beste vermogens en doeleinden van het leven.

De omstandigheden waaronder wij worden geboren en opgevoed hebben zooveel te doen met het vormen van het karakter en onze gewoonten, dat het dikwijls voorvalt, dat hetgeen de wereld in werkelijkheid van ons ziet, slechts een stukje is van ons eigenlijke „ik”. De machten, die onze voetstappen leiden zijn dikwijls zoo sterk en zoo onafhankelijk van ons eigen plan of voornemen, dat de levens die wij leiden uiterst kunstmatig zijn. Instinctmatig bootsen wij de manieren en gewoonten van andere menschen na, vaak struikelen wij over hun fouten en dikwijls klimmen wij op geleende ladders en tengevolge daarvan verliezen maar al te veel menschen hun persoonlijkheid en leven als een inactief atoom te midden van een opeengepakt geheel. Misschien dat op geen enkel tijdstip in de menschelijke geschiedenis de hinderpalen zoo talrijk zijn geweest, verleidelijke invloeden zoo listig en valstrikken zoo verspreid en bekoorlijk als thans. De valstrikken en -kuilen der lichamelijke en geestelijke verwoesting, die de jongelui omringen, zijn in zoo'n groote getale uitgezet en zoo grondig georganiseerd, dat het bijna een wonder mag heeten, dat er nog enkele van hen in rechtvaardigheid opgroeien. Een eerlijke en gelijke kans om een nuttig, succesrijk en vreedzaam leven te leiden, zou het gewone erfdeel van allen moeten zijn. Maar helaas dat is niet zoo. Zelfs de meest beperkte waarnemingen zullen zonder twijfel bewijzen, dat mannen en vrouwen en in het bijzonder de jongelui onderhevig zijn aan invloeden — machtig en aanvallend — die, vanaf het begin, te zamen spannen om hen te verleiden, hun succes te verijdelen, hun gezondheid aan te tasten, hun ideeën te bederven, hun denkvermogen te belemmeren, hun energie en verlangen te vernietigen, hun karakter te bederven, hun eergevoel te beperken, hun levens te vernietigen en aan het eind hun zielen te verdoemen.

Overgeërfde gebreken, een bedorven verzorging der ouders, gebrek aan een behoorlijke opvoeding, sociale gebruiken, algemeene levensgewoonten en al het andere dat zich ten onrechte onder den dekmantel van den godsdienst verbergt, werken alle min of meer de beste belangen tegen van het tegenwoordig en komend geslacht.

Het is een te betreuren waarheid, dat er te weinig kinderen goed worden geboren. Op zijn minst staat in dezen modernen tijd een dreigend protest op den drempel van het ouderschap. Jammer genoeg komt te veel van het menschedom in de wereld ongelegen, ongewenscht en ongezegend. Werkelijk is het waar, dat als een kind den heiligen zegen, den welkomstgroet en de liefde van de ouders niet ontvangt, het slechts half geboren is. Vanaf het begin is het een verschoppeling, dat aan de genade van een koude

en onsympathieke wereld wordt overgelaten.

Het is een gezonde redeneering, dat overgeërfde gebreken de oorzaak zijn van veel van het kwaad, dat wij om ons heen zien. Overgeërfde lusten en ziekelijke hartstochten blijken een plaag onder het mensdome te zijn. Er zijn vele van de meest verlagende gedachte- en karaktertrekken, die, al zijn ze overgeërfd, sluimeren tot op het uur als het man- en vrouwzijn begint te bloeien. Zooals het onkruid in den vruchtbaren grond, groeien zij op, worden sterker, verdringen alle mannelijke en vrouwelijke hoedanigheden en maken een verwoesting onvermijdelijk.

Duizenden jongens en meisjes groeien op, vervullen het huis met vreugde en blijdschap en kronen het ouderschap met een hoop en met beloften, om dan hun man- en vrouwzijn te vinden vol overgeërfde zonde en hun natuur met hartstochten en booze lusten, die hun levens verwoesten en al de fijnere bestanddeelen van de gedachte en het karakter vernietigen.

De vatbaarheid voor misdaad en verkeerde gewoonten, de lust naar alcohol en tabak, het verlangen naar losbandige vrijheden en de geheele lijst zieke neigingen en verleidingen, zijn net zoo natuurlijk overgeërfd als de kleur van het haar, de oogen, den vorm van het hoofd of de voeten. Zoowel de wetenschap als de ondervinding bewijzen, dat deze dingen niet bij toeval komen. Een wijsgeer heeft gezegd: „De erfelijkheid volgt heel nauw onverbiddelijke wetten en de draaiende bron tusschen het goede en het kwade zal nooit begrepen worden, tenzij zijn wetten beter bestudeerd worden; en een onvervalschte verbetering zal nimmer plaats hebben, tenzij de lessen die deze wetten leeren in praktijk worden gebracht. Van geen soort stof is het weefsel zoo gelijk, dan de draden van het bloedverwantschap, die door de geslachten van het mensdome heenloopen, van ouder op kind en op kindskinderen. Zij houden met vaste getrouwheid de heerschende bijzonderheden van het lichaam, de gedachte en het karakter te zamen.

Het zijn overgeërfde gebreken, meer dan iets anders, die onze woningen vullen met ziekte en droefheid, onze gevangenissen met misdadigers, onze armenhuizen met armen, onze gestichten en liefdadige instellingen met invaliden, krankzinnigen, idioten en het land met vagebonden en landloopers.

Erfelijke gebreken en persoonlijke neigingen zijn als een verwoestende ziekte, die door het land trekt. Ouders vloeken door hun moedwillige onachtzaamheid, onverschilligheid en de booze gewoonte van zelfovergave aan de lusten van het vleesch, letterlijk hun nageslacht en verdoemen het ras. Sommigen mogen het onwetend doen, maar zij doen het niettemin.

„In de ongerechtigheid zullen zij verkwijnen” en „het bezoeken van de misdaden der vaderen aan de kinderen tot aan het derde en vierde lid”, is een goddelijke wet; het is de wet van God en is onverbiddelijk. En zij, die Zijn wetten overtreden, zullen niet on-

schuldig gehouden worden en zij of hun nageslacht in een veel grooter getal, moeten de gevolgen van hun overtredingen ondergaan. Er mogen mannen en vrouwen zijn, die denken dat zij zondigen kunnen en de straf kunnen ontloopen, maar zoiets kan niet plaats vinden. Daarom zooals gezegd is geworden: „Zijt niet bedrogen, God laat niet met Zich spotten, want hetgeen men zaait zal men maaien”. „Als de lust zich doet gelden, dan is de zonde er; en de zonde brengt na bedrijving den dood”.

Deze waarheid wordt op overtuigende wijze aangetoond in de levens van hen, die om ons heen zijn. Aan den geslachtsboom kunnen wij van den wortel tot aan den bloesem de bewijzen nagaan, die deze en voorgaande mededeelingen bevestigen. Aldus kunnen wij voortgaan de menigte bewijzen en bewezen theorieën op te sommen met betrekking tot de overgeërfdde neigingen en de resultaten der omgeving en ontwikkeling in het vormen van de levens der menschen. Wij mogen het gebruik van tabak noemen als een bijdragende factor in het kweken en scheppen van de moreele verdorvenheid; want zekerlijk is het den meesten der weldenkenden bekend, dat het gebruik van tabak een kwaad is, waarvan de vergiftigende uitwerking zich over geslachten uitstrekt. Zij is diepliggend en zeker in haar verdelgingswerk. In het bijzonder is dit zoo, als zij door de jonge menschen wordt gebruikt. De kracht en de verdienstelijkheid van jonge mannen en vrouwen hangen af van de volkomen ontwikkeling van hun lichamelijke, verstandelijke en moreele natuur. Niets komt hier ernstiger mee in botsing dan het gebruik van tabak. Zooals alle verdoovende middelen, heeft haar gebruik een doodende uitwerking op het moreele gevoel, in het bijzonder bij jonge menschen.

Onder al de slechte gewoonten waaraan de Christelijke nattes verslaafd zijn, neemt het gebruik van tabak zeker wel een van de eerste plaatsen in. Sterke drank is het eenige, dat er mee gelijk staat. De tabak ondermijnt de fundeering van het manzijn en de deugd. Zij is voor het menschelijk geslacht op het oogenblik in de wereld een van de grootste vijanden. De listigheid van haar bekoorlijkheid, de verradelijkheid van haar werken, de bijna algemeene wijze waarop zij door zoowel mannen als vrouwen wordt gebruikt en de diepliggende en duurzame uitwerking, die haar gebruik met zekerheid opvolgt, hebben in de geschiedenis der menschen haar weerga niet.

Sterke drank is nog een bijdragende factor in het maken van misdadigers en het bevorderen van boosheden. De uitwerking van die overdaad is duurzaam en verschrikkelijk. Sterke drank is een vijand zoowel voor het lichaam als de ziel. Hij sleurt de menschen de hel in, vergiftigt hun bloed, vernietigt hun gevoel voor fatsoen en eer; houdt hen gebonden aan de misdaad en leidt hen aan het slot naar de galg of de donkere cellen van schande en verdriet.

Overdaad is voorzeker een afschuwelijke ziekte. Zij verkankert

de ziel en vernietigt de levens en karakters niet alleen van hen, die aan haar invloeden verlaafd zijn, maar zij openbaart zich ook in hun nageslacht. Ik geloof dat de mannen en vrouwen een oneindig grootere verantwoordelijkheid als vaders en moeders dragen voordat hun kinderen zijn geboren dan ooit daarna. Want onvermijdelijk brengen zij aan hun nageslacht de zelfde vleeschelijke verlangens en neigingen, die zij persoonlijk in hun eigen levens openbaren. Het verschil tusschen de goeden en de slechten, de rechtvaardigen en de verdorvenen, de lichamelijk gezonden en de zieken, is grootelijks een vraagstuk betreffende geboorte en nageslacht. Mannen en vrouwen wier lichamen doortrokken zijn van het vergif der nicotine en alcohol en wier bloed heet gemaakt is door hartstochten, onder de verbeelding dat zij in de lust genoten, zullen de straf niet ontgaan voor hun overtredingen. In de meeste gevallen zullen dergelijke ouders de vruchten plukken in hun nageslacht, vruchten van een onnatuurlijke hoedanigheid, zooals ongehoorzaamheid, haters van al wat goed is, zelfzucht en verdorven neigingen. Voor hen zijn de vruchten van het kwade zaad, dat in levens van overtreding is gezaaid.

De mensch is gemaakt om een rein en natuurlijk leven te leiden. De wetten die zijn bestaan besturen, zijn zoo onverbiddelijk, dat elke overtreding een evenredige straf oplegt. Het lichaam is een tempel Gods en Hij heeft gezegd, dat: „Zoo iemand den tempel Gods schendt, dien zal God schenden”.

Een rein leven is hier de verzekering van geluk en hiernamaals de waarborg van een volheid des levens en van vreugde. Het is het bolwerk van den waren godsdienst en het anker van een Christelijk leven. „Hij die het bezit”, zegt Milton, „heeft zich in een stalen wapenrusting gestoken”. En Shakespeare zegt: „Zij is de parel van mijn huis, door mijn voorouders nagelaten”. „Zij is de moeder van wijsheid en beraad, het venster in de ziel, waardoor de man en de vrouw de engelen des Hemels hooren zingen, gezangen van vrede en welkom boven de geboorteplaats hunner kinderen”.

Onreinheid vernietigt de natuurlijke hoedanigheden en het meer edele streven en vervult de ziel met haat en berouw. Zij sluit de liefde, de hoop en den hemel uit en laat den mensch in duisternis en wanhoop.

Daarom heeft God gezegd: „Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben”.

„Zie, Ik stel ulieden heden voor zegen en vloek; den zegen, wanneer gij hooren zult naar de geboden des Heeren uws Gods, die Ik U heden gebied; maar den vloek, zoo gij niet hooren zult naar de geboden des Heeren uws Gods, en afwijkt van den weg, dien Ik U heden gebied, om andere goden na te wandelen, die gij niet gekend hebt”. (Deuteronomium II : 26, 27, 28).

Geachte lezer, wat is Uw erfdeel?

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH. SIPKEMA

DE ROTTERDAMSCH E CONF E R E N T I E .

Een meest geslaagde conferentie — in elk opzicht van begin tot eind inspireerend en opbouwend. De Donderdagavond vergadering was aangekondigd als een buitengewone muziek- en zangavond. Heel mooi is er gezongen en gespeeld en ongetwijfeld is menig toehoorder aangedaan geweest en in hogere sferen gebracht, toen door zendingen, zusters uit Den Haag en Rotterdam, enkele vrienden, de organiste en het Rotterdamsche zangkoor op zoo'n gevoelvolle wijze hemelsche tonen ten gehoor werden gebracht. Bezoekers waren er voldoende, de Excelsior-zaal was gevuld en veler hart werd dien avond nader tot God gebracht.

De eerste avond was dan ook een aanmoediging voor een ieder om de nog te houden bijeenkomsten bij te wonen.

Den daaropvolgenden Vrijdag werden de aanwezigen toegesproken door Mej. A. Stumpf uit Den Haag, die als buitenstaandster op meest bekwame wijze de schoone en hooge idealen van het „Mormonisme” besprak en de opmerking deed, dat zij, die het kwaadspreken over de Heiligen niet tegengingen, zelf daaraan schuldig genoemd moeten worden.

Ouderling B. van Raamsdonk, lid van de Dordtsche vertakking, gaf met welgekozen woorden een duidelijk beeld van hetgeen er zich zoal op het oogenblik op godsdienstig gebied in de wereld voordoet, met tevens een uiteenzetting hoe „Mormonisme” helder en schitterend bij dat alles afsteekt.

Op Zaterdag, den 30en Juni, kwamen in den morgen de zendingen in de St. Janstraat bijeen. Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen! Een blik op dat groote aantal mannen, waaronder slechts enkelen, die op leeftijd waren, stemt tot diep nadenken. Zelf, of door ouders bijgestaan, onderhouden zij zich voor ruim twee jaren en werken in den dienst des Heeren om zielen voor Hem te winnen. Hoe het mogelijk is? De Heiligen weten het. De kracht, die er achter zit, is de diepe liefde voor God, den Eeuwigen Vader, welke gevormd is door de kennis, die de Heiligen van hun Schep- per bezitten.

Opmerkelijk schoon en eenvoudig waren de getuigenissen, welke in de zendingenvergadering werden gegeven door hen, die binnenkort het veld zullen verlaten en op een spoedige, blijde ont-

moeting met hun geliefden in Zion uitzien. De daarbij gevoegde goddelijk-geïnspireerde raadgevingen van den President, maakten dien Zaterdagmorgen kostbaar en onvergetelijk. Dien avond bouwden de ambtenaren en ambtenaressen van de verschillende hulporganisaties in het Rotterdamsche district elkander door het geven van getuigenissen op, waarin ook de dragers van het Priesterschap deelden.

Zondag — de groote dag! Al worden de stralen van de lieflijke zomerzon op prijs gesteld, de vreugde van de Heiligen werd toch in het geheel niet verminderd, toen een bewolkte lucht zich eenigszins dreigend over Neerland's groote handelsstad had uitgestrekt. Zonneschijn in het hart is al wat zij noodig hebben om recht van den conferentiegeest te genieten. Om 10 uur waren bijna alle plaatsen in de groote zaal van het „Nutsgebouw” ingenomen en met overtuiging werd lied 67 gezongen. Ouderling J. V. McGrath zond een gebed op. Ouderlingen Ashton en Hutchinson zongen een duet: „The morning breaks”, en na enkele woorden van welkom, sprak Ouderling N. van Alfen verwijzend naar de uitnoodigende woorden van den Heere, door den profeet Jesaja gegeven, om Gods wil te doen. Het voorbeeld van Christus, Die voor de moeilijkheden niet terugdeinsde, maar door dik en dun heenging om Gods wil te doen, zou het voorbeeld voor ons allen moeten zijn. Mormonisme alleen maakt de volmaakte wil van God aan het menschdom bekend.

Ouderling W. F. Ashton beschouwde het als een groot voorrecht het Evangelie te mogen prediken. Hij verwees naar de verschillende tijdperken, die de wereld heeft gekend en waaruit wij vernemen dat de menschen zich hoopen onaangenaamheden op het hoofd stapelden als zij Gods wil veronachtzaamden. Hij maande vrienden aan tot onderzoek en de Heiligen tot het onderhouden van Gods geboden.

Aandoenlijk verhaalde Ouderling G. J. Nakken het lijden en sterven van Christus, waaruit deze Zijn liefde en getrouwheid heeft betoond voor Zijns Vaders kinderen. Het zou een aansporing moeten zijn voor een ieder Gods wetten te betrachten en, aldus merkte spreker aan het slot van zijn rede op, onderzoekt de Schriften, want zulks is noodzakelijk om een kennis van God en Zijn doeleinden te verkrijgen.

Als tusschenlied zong het Rotterdamsche zangkoor: „If we believe that Jesus died and rose again”, waarna Ouderling G. v. d. Waard uiteenzette hoe noodzakelijk het is voor de menschen om tot een eenheid te komen. Verschillende pogingen om haar zonder het Evangelie te bereiken, hebben gefaald en daaruit is duidelijk gebleken, dat de geheele wereld de Boodschap noodig heeft, die Christus zelf, onder zooveel opofferingen heeft gepredikt. De Kerk, die zooals Paulus zegt, door Apostelen en Profeten wordt geleid,

is heden broodnoodig. De menschen moeten de stem weer hooren: „Aldus spreekt de Heere, Heere”.

Ouderling Joh. Hoekstra verzekerde dat de begeerte om het Woord des Heeren te hooren aanwezig moet zijn, alvorens eenig succes verwacht kan worden. Op duidelijke en waarschuwendende wijze verhaalde hij de verwoesting van de steden Sodom en Gommorra en het verschijnen van de engelen Gods aan Lot, die de inwoners dier steden, die hun ooren hadden toegedaan voor de prediking van Lot, met blindheid sloegen. Raad aanwezigen vooral belang in het Evangelie te stellen en in ernstigheid de beginselen te onderzoeken, opdat zij niet blind zullen zijn als de Christus komt en deshalve Hem niet zullen kunnen herkennen.

Ouderling Th. Sijkema verklaarde de noodzakelijkheid van goddelijke leiders in deze dagen, zoodat de uitverkorenen des Heeren bijeenvergaderd kunnen worden en zich aldus bereiden voor de komst van den Messias.

Na het schoon-gezongen „Zoekt niet in het graf den verwinnenden Heer” door het Rotterdamsche zangkoor, sloot Ouderling I. Z. Ward de vergadering met dankzegging.

Om twee uur was er een zeer groot aantal leden in de St. Janstraat aanwezig; velen moesten zich met een heel nauw plaatsje tevreden stellen. Toch werd het lied „Leid ons, o Gij goede Meester” vol geest gezongen. Ouderling D. R. van Kampen opende met gebed. Het Haagsche zangkoor zong „Cast thy burden upon the Lord”, waarna het avondmaal werd rondgediend. Het voorstellen van de leiders der Kerk, die door allen werden ondersteund, werd gevolgd door een rede van Ouderling G. W. Esplin, die door een zeer duidelijk voorbeeld aantoonde hoe de geestelijke ziekte van de Heiligen geconstateerd kan worden. Wordt de polsregeling gecontroleerd ten einde den aard der lichamelijke ziekte te bepalen, alzoo kunnen wij volgens de tienderegeling weten hoe het met onzen geestelijken gezondheidstoestand staat.

Ouderling F. W. Newbold verwees naar de verschrikkelijke resultaten van de veelvuldige groote oorlogen, die de aarde hebben geteisterd en bracht hiermede in verband de ernstige gevolgen van innerlijke oorlogen, die bij de menschen woeden. Door het Evangelie kan daarin verholpen worden en een algeheele vrede het resultaat zijn.

Ouderling L. L. Bishop wees er op, dat in deze tijden, zooals in de dagen van ouds, bekeering gepredikt wordt. Bekeering komt alleen door volhardend pogen en een voorafgaand berouw over gedane verkeerdheden.

Met veel gevoel speelde een orkest „Rozenkrans” waarna Ouderling C. F. Berghout sprak en de aandacht vestigde op het feit dat alhoewel er vele niet goed ingelichte menschen, waaronder talrijke bevooroordeelden, het visioen van den grooten profeet Joseph

Smith als niets achten, er toch een aantal personen is, dat toegeeft dat er in het Mormonisme waardevolle beginselen vervat zijn. Spreker uitte zijn dankbaarheid voor het voorrecht het Evangelie te mogen prediken en verzekerde den aanwezigen van zijn begeerte om door daden uiting te geven van zijn dankbaarheid voor alles wat God hem geschonken heeft.

Verwijzend naar de woorden van Christus toonde Ouderling J. F. Steenblik aan hoe noodzakelijk het is in deze duistere wereld onze lichten zoo te laten schijnen, dat wij anderen mogen helpen om Gods naam te verheerlijken. Door zoo'n handelwijze zullen wij ons een plaats in het Hemelsche Koninkrijk verwerven.

Ouderling A. G. Winkel gaf den aanwezigen te kennen hoe hij gedurende zijn zendingsperiode genoten heeft van den geest des Heeren. Door langs moeilijke wegen te gaan, maakt de mensch zich geschikt om de zegeningen, die hij ontvangt te waardeeren. Een zich moedig in den levensstrijd begeven is daarom onder alle omstandigheden aan te bevelen.

Na het zingen van „Moutette” door een Zusterskoor van Den Haag, eindigde Br. M. H. Blom van Amsterdam met dankzegging.

De avondvergadering werd in het „Nutsgebouw” gehouden. Om zeven uur waren alle plaatsen bezet en velen moesten zich haasten om zich nog een behoorlijk staanplaatsje te veroveren. Met het zingen van de vier verzen van lied één werd aangevangen. Ouderling M. Webb vroeg om Goddelijken bijstand, waarna het Haagsch-Rotterdamdsche zangkoor op schoone wijze het „Hosanna Anthem” zong.

Ouderling J. H. Vandenberg maakte duidelijk dat de Heiligen der laatste dagen heel dankbaar zijn voor de kennis en de wijsheid, die in de wereld wordt tentoongespreid. Het feit dat door hen wordt betreurd is, dat de wereld die zaligmakende Waarheid, het Evangelie van Christus verwerpt en op de visioenen en openbaringen van Joseph Smith als een fabeltje ziet. Dat voor een ieder de kennis en tevens een overtuiging van het Evangelie is weggelegd, toont ons het voorval van Nathánael, den Israëliet, die mocht weten dat Jezus de Zone Gods was.

Zuster L. D. Lillywhite verklaarde, dat een grondige studie aangaande het Woord van God noodig is voor het verkrijgen eener getuigenis. Door een zeer schoone gelijkenis toonde zij aan hoe belangrijk het is het prijzenswaardige en edele in iemands karakter op te merken. De wereld zal, indien zij zoo te werk zou willen gaan, een stap in de juiste richting doen.

Door ouderling Ashton en zuster Weekhout werd prachtig gezongen „Sealed is the silent tomb”, hetgeen heel mooi begeleid werd door Zuster De Gast op het orgel en Broeder Kien op de viool.

Ouderling R. J. Hutchinson gaf een overzicht van de gebeurte-

nissen, die zich bij het oprichten van de Kerk in deze dagen hebben voorgedaan en besprak uitvoerig het verschijnen van de vier getrouwe dienstknechten van God: Johannes de Dooper, Petrus, Jacobus en Johannes aan den profet Joseph Smith en met welk heilig doel zij waren gekomen. Na een ferme getuigenis en een raad aan de vreemdelingen om de Boodschap te onderzoeken, eindigde spreker zijn rede.

Het maken van opofferingen voor Gods Werk is hetgeen vreugde geeft, aldus ving President John P. Lillywhite zijn rede aan. Een groot gedeelte van het Nederlandsche volk is vriendelijk en toont zijn waardeering voor wat het „Mormonisme” leert en doet. Zendingen zijn over de geheele wereld uitgezonden, waardoor vele oprechte menschen worden gevonden, die een groote begeerte hebben om God te dienen. Zij behooren tot een klasse achtenswaardige menschen en het is daarom voor spreker steeds een onoplosbaar vraagstuk geweest, waarom er nog zoo velen zijn, die de Mormonen lasteren. Een ieder heeft het recht met een ander aangaande godsdienstbegrippen te verschillen; schelden is echter onder alle omstandigheden voor een eerlijk persoon ongeoorloofd.

Aangenaam is het te weten, dat enkele groote mannen, onpartijdig, een gunstige houding tegenover de hooge en schoone idealen van het „Mormonisme” aannemen. Het „Mormonisme” heeft in het hart van zijn volgelingen gelegd een onvervalschte liefde voor den Vader van omhoog, zoodat velen hunner akkers, huizen, werk, families enz. verlaten om Gods wil aan het menschedom te prediken.

Een zeer duidelijk waar te nemen verandering ten goede heeft plaats gehad in de levens van hen, die gewillig zijn geweest om het Evangelie van Christus aan te nemen. Het „Mormonisme” leert toch niet alleen op gezette tijden den Schepper te dienen, maar steeds in het godsdienstkleed gehuld te zijn. Het zich onthouden van sterken drank wijst erop hoeveel waarde zij hechten aan een rein leven en lichaam. Nauwgezet Christus te volgen in alles, is hun leuze. Vandaar dat geloof, bekeering, doop en de gave des Heiligen Geestes steeds zoo'n belangrijk deel van hun prediking uitmaken.

Geruchten en denkwijzen van sommigen, dat een leerstelling in het „Mormonisme” vervat zou zijn, die inhoudt, dat „een gedoopt persoon zich nergens meer om behoeft te bekommeren, want alles zal wel met hem zijn”, moeten als duivelsche inblazingen beschouwd worden. Wel degelijk wordt geleerd dat „die volhardt tot het einde, die zal zalig worden”.

Een krachtige getuigenis van de waarheid van het „Mormonisme” en dat de mogelijkheid voor den mensch bestaat, zooals Christus eenmaal heeft gezegd, door het Evangelie volmaakt te kunnen worden, vormden het einde van de toespraak van den President.

Als slotzang werd gezongen door het Haagsch-Rotterdamsche

zangkoor „Unfold ye portals”, waarna Ouderling P. J. B. Leeuwenburg eindigde met dankzegging.

Wordt er dikwijls gezegd dat de laatst gehouden conferentie de beste was, deze spande toch wel de kroon. Een geest van eenheid kenmerkte zich onder de Heiligen. Het elkander helpen werd met liefde gedaan. Zeker is dit wel een van de zoetste vruchten, dat de leden zooveel voor elkander doen.

Aan de koren van Rotterdam en Den Haag, de organisten, zij die afzonderlijke nummers hebben gegeven een hartelijk woord van dank. Het doet goed aan om te zien hoe gewillig men zich geeft, zijn krachten aanwendt om goed te zingen, te spelen, te spreken of op andere wijze de conferentie een succes te maken.

En als het succes zich zal openbaren in het aanbrengen van nieuwe leden, al is het er maar één, dan gevoelen de Heiligen zich verheugd en buigen het hoofd in eerbiedige dankbaarheid tot Hem, den Leidsman hunner Zaligheid.

DAAR WAS EENS.....

7. *Openbaring en Inwendig Licht.*

David Hume, een skeptisch wijsgeer,
 Wordt als waarheid aangediend,
 Had een lang gesprek gehouden,
 Op een avond, met zijn vriend
 Dr. Jardine van de Tron Kirk,
 Edinburg, 't land van den Schot.
 Hume probeerde te bewijzen:
 Openbaringslicht van God
 Was in 't menschelijk lot onnoodig,
 Want de weg van recht en plicht
 Is ons duid'lijk door 't geweten,
 't Liefelijk inwendig licht.
 Toen hij Jardine had verlaten
 En de trap was afgegaan,
 Liep Hume bij vergissing verder
 En kwam in den kelder aan.
 Jardine hoorde zijn gestommel
 Daar in 't donker, en hij kwam
 Met een kaarslicht naar beneden,
 Waar hij Hume in 't ootje nam.
 „David, David,” klonk zijn spotten,
 „Waar is nu 't inwendig licht?”
 En de wijsgeer, zoo verhaalt men,
 Was niet door de grap ontsticht;

Vond integendeel 't wel aardig,
 Dat zijn vriend hem zoo eens „nam”,
 En hij was ditmaal heel dankbaar,
 Dat er licht van boven kwam!

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

ONDERWERPING OF LEIDING?

Wat was het anders dan het betrouwbare bestuur der kerkleiders en het vertrouwen van hun volgelingen, dat de „Mormonen” in al hun ondernemingen succesrijk maakte?..... Het was een gemeenschap van gelijkheid, waarvan de leden, vertrouwend op hun leiders, zich vereenigden om een stelsel van onderlinge hulpvaardigheid te vormen, waarin het motto: „Leef en laat leven” veranderd werd in „Leef en help te leven”.

Men kan niet anders dan toegeven, dat de Mormoonsche leiders bijzonder hooge moreele standaarden beoogden. Zij maakten nimmer misbruik van hun invloedrijk ambt, noch gebruikten zij het ooit tegen het belang van het volk in..... Het succes der „Mormonen” moet toegeschreven worden aan hun bekwaamheid zaken te doen en den moreelen ernst van hun leiders. In hun handen hadden de Heiligen al hun rechten gegeven.

Dr. Rolf Jungeblut, van de Universiteit van Frankfort, Duitschland

ELKE RICHTING?

*Want wat baat het een mensch, zoo hij de geheele wereld gewint,
 en lijdt schade zijner ziel?*

Dr. Aitkin zegt, dat een zeer rijk man hem op zekeren keer zijn huis liet zien. Nadat zij een hoogen toren hadden beklommen, wees de grondbezitter in noordelijke richting en zeide: „Zoo ver Uw oog reikt, het is alles het mijne”. „Is dat waar?” vroeg zijn vriend. „Ja. Kijk nu dezen kant uit; dit behoort ook aan mij”. „Werkelijk!” zei de predikant. „Kijk nu naar het zuiden, dat is alles van mij; en wat gij in het westen ziet, is ook het mijne”. Dr. Aitkin keek hem aan, dacht een oogenblikje na en zeide: „Ja, ik zie dat u in al de vier hoeken land bezit maar” — en hij wees met zijn vinger hemelwaarts — „wat bezit gij in die richting?”

Aangekomen en geplaatst.

Den 13en Juli j.l. is uit Zion gearriveerd Ouderling H. L. Deem. In Den Haag zal hij zijn zendingswerk aanvangen.

Ouderling A. L. Richardson kwam een week later aan, op 20 Juli. Ook hij zal in de Residentie zijn eerste zendingsondervindingen opdoen.

Ouderling C. W. Draayer is van Amersfoort overgeplaatst naar Amsterdam; Ouderling B. H. Nebeker van Den Haag naar Leiden en Ouderling J. H. Dijkstra van Gouda naar Leiden om over de vertakking te presideeren.

Vaarwelgroet.

Nu wij Uw vaderland hebben verlaten om naar onze geliefden terug te keeren, beseffen wij meer dan ooit te voren hoe gezegend wij waren om door den Heere gekozen te zijn en Zijn Evangelie in Nederland te mogen prediken. Wij zijn dankbaar het voorrecht gesmaakt te hebben om onder U gewerkt te hebben; wij hebben geleerd U lief te hebben.

Op onze reis hebben wij geleerd dat het Evangelie, hetwelk wij allen hebben omhelsd over de gheele wereld een en dezelfde boodschap is en onze getuigenis aangaande de waarheid van dezelve is grooter geworden.

Moge de Heere U zegenen met de rechtvaardige verlangens van Uw hart en moge Hij u leiden door Zijn wonderschoonen Geest langs het pad dat naar die Zaligheid leidt, die ons in den Evangelie-spiegel wordt aangegeven — een spiegel, die een helder en waar beeld weergeeft, die niet verduisterd of bedekt is met de bedriegelijke fouten van menschelijke ceremoniën en theorieën.

Ons gebed voor U is, dat U voor Uw wonderschoone, vriendelijke harte-lijkheid, gastvrijheid en liefde, die U jegens ons heeft getoond, gezegend moogt worden en dat U steeds standvastig in het Evangelie zult blijven.

Uw broeders:

R. D. SNOW — S. B. WOOLLEY.

Ontslagen.

Van hunne zendingen in Nederland zijn eervol ontslagen, Ouderlingen: J. H. Vandenberg, Secretaris der Zending; R. J. Hutchinson, President van het Rotterdamsche District; W. F. Ashton, President der Rotterdamsche Gemeente; A. G. Winkel, President van het Utrechtsche District; F. W. Newbold, President van het Groningsche District; N. van Alfen, President van de Dordtsche Vertakking en G. J. Nakken, President der Amsterdamsche Gemeente.

CONFERENTIE AANKONDIGING.

De halfjaarlijksche conferentie van het Amsterdamsche district zal op Donderdag 9, Vrijdag 10, Zaterdag 11 en Zondag 12 Augustus a.s. te Amsterdam worden gehouden.

Openbare vergaderingen in de zaal aan de Weteringschans 101, Donderdagsavonds 8 uur, Vrijdagsavonds 8 uur (een buitengewone muziek- en zangavond), Zondagsmorgens 10 uur en Zondagsavonds 7 uur.

Des Zaterdag 12 uur een vergadering voor de zendingen; de ambtenaren en de ambtenaressen van de verschillende hulporganisaties worden vriendelijk uitgenoodigd om dien avond 7 uur present te zijn. Des Zondags 2 uur namiddag een bijeenkomst voor de leden.

**Laat deze gelegenheid niet ongemerkt voorbijgaan!
NEEMT DEEL AAN DEN CONFERENTIE-GEEST!**